

(Det talte ord gælder)

Førstebehandling af budgetforslag 2027 og overslagsårene 2028-2030

Budgettale

Jakob Næsager (C), 27. august 2026

København skal fungere i hverdagen

København er en fantastisk by.

Men en fantastisk by er ikke kun en by med flotte bygninger, gode restauranter og et levende kulturliv.

En god by er først og fremmest en by, hvor hverdagen hænger sammen.

Hvor man kan komme på arbejde. Hvor man kan aflevere og hente sine børn i gode institutioner og skoler.

Hvor man kan finde en parkeringsplads. Hvor man kan komme fra den ene ende af byen til den anden. Og hvor vores børn kan vokse op trygt og med gode muligheder.

Det er det, vi konservative går til årets budgetforhandlinger med.

Vi vil gøre København til en by, hvor det er lettere – og billigere – at få hverdagen til at fungere.

Vi har tre overordnede prioriteter:

Flere og billigere parkeringsmuligheder. Mere metro og bedre sammenhæng i byen. Og et bedre København for børn og familier.

Lad mig begynde med noget så banalt som en parkeringsplads.

For bilen er ikke et luksusgode for de få. Det er en nødvendighed for ganske almindelige københavnere. Det kan være familien med et barn, der skal hentes. Det kan være den ældre, der skal til lægen. Det kan være håndværkeren, der skal have sit værktøj med. Eller familien, der får besøg fra resten af landet.

Derfor vil vi have flere parkeringspladser – og vi vil bruge byen smartere.

Vi behøver ikke nødvendigvis mere plads for at få plads til flere biler.

Vi kan bruge den plads, vi allerede har, bedre.

Derfor vil vi undersøge mulighederne for parkeringselevatore og andre moderne parkeringsløsninger, hvor bilerne kan stå i flere lag på det areal, der i dag kun rummer biler i ét niveau.

Det er teknologi, man allerede bruger andre steder i verden.

Hvorfor skal København være bagefter?

Vi vil også undersøge, om eksisterende parkeringsanlæg kan åbnes mere for københavnere – eksempelvis ved Hauser Plads – og om private anlæg kan indgå i en løsning i de dele af byen, hvor presset på parkeringspladserne er størst.

Men det handler ikke kun om antallet af pladser.

Det handler også om prisen.

Vi mener, at søndagsparkeringen skal være gratis igen.

Det burde være en selvfølge.

Om søndagen er der mindre trafik og mindre trængsel.

Det er efter vores opfattelse en skat på familieliv.

Den rammer bedsteforældrene, der kommer fra provinsen for at se deres børnebørn.

Den rammer den ældre københavnere, som gerne vil have besøg af familien.

Vi vil have søndagen tilbage.

Og vi vil gå endnu længere.

Vi ønsker, at den første times parkering skal være gratis.

Hvis man bare skal hente en pakke, købe noget i en specialbutik, eller hente sit barn, skal man ikke betale en høj parkeringspris for et kort stop.

Det vil gøre livet lettere for alle københavnere.

Men det vil også gøre noget andet:

Det vil hjælpe byens butikker.

For København har brug for et levende handelsliv. Den stigende internethandel presser de fysiske butikker.

Det skal være nemmere at handle i byen – også hvis man kommer i bilen. Derfor vil vi også lave forbedringer af Vanløse Bymidte. Vanløse og de andre lokale bymidter skal sprudle af liv og lokalt engagement. I dag er de desværre forsømte og mange steder meget triste. Det kan vi ikke være bekendte.

Sidst men ikke mindst ønsker vi at prioritere sikre skoleveje. Sikre forhold for cyklister ligger os også meget på sinde.

Vi konservative kan ikke få nok metro.

Derfor er vi glade for udsigten til M5 fra Hovedbanegården over Amager til Refshaleøen og Lynetteholm.

Men vi mener ikke, at ambitionen skal stoppe dér.

For vores vision er enkel:

Man skal kunne komme rundt i hele København på under en halv time.

Derfor går vi til forhandlingerne med et ønske om at tænke M5 længere frem.

Hvis vi alligevel skal grave op ved Hovedbanegården, hvorfor så ikke tænke den næste etape ind allerede nu?

En metro, der fortsætter fra Hovedbanegården med station ved Gammel Kongevej, videre under Stengade på Nørrebro og til Rigshospitalet.

Og gerne videre til de tre B'er:

Bispebjerg. Bellahøj. Brønshøj.

Det er ikke bare streger på et kort.

Det er en by, der hænger bedre sammen.

Den strækningen til Rigshospitalet vil koste omkring 5,3 milliarder kroner.

Samtidig har København mere end 20 milliarder kroner stående i kassen.

Så spørgsmålet er:

Hvad venter vi egentlig på?

Den tredje – og måske vigtigste – prioritet er børnene.

Som børneborgmester har jeg en ambition:

København skal være danmarksmester i børneliv.

Det synes jeg, vi skylder byens børn.

Vi er hovedstaden. Vi er en af landets rigeste kommuner.

Så skal vi også kunne opleve, at København er et af de bedste steder i Danmark at vokse op. Derfor bakker vi konservative op om de fire budgetpakker, der er bestilt på børneområdet. En dagtilbudspakke med forberedelsestid til pædagogerne og en indsatsstyrke, der kan rykke ud dér, hvor kvaliteten halter.

Den anden pakke handler om trivsel og fravær: Vi skal have børnene tilbage i fællesskabet, tilbage i skolen og tilbage i en hverdag, hvor de føler, at de hører til.

Den tredje pakke handler om rekruttering og fastholdelse, for vi har brug for flere uddannede lærere og pædagoger.

Og så er der den fjerde pakke.

Skoletoaletterne.

Børn skal ikke gå gennem en hel skoledag og holde sig, fordi toaletterne er ulækre, for få eller i en tilstand, hvor de ikke har lyst til at bruge dem.

Vi skylder simpelthen vores børn ordentlige toaletter.

Vi vil også give børnefamilierne en håndsrækning

Derfor foreslår vi at sænke betalingen for daginstitutioner og KKFO med 500 kroner om måneden pr. barn.

Det er en reel håndsrækning til børnefamilierne.

For det er dyrt at bo og leve i København.

Men vi ønsker ikke kun at gøre København billigere for børnefamilier.

Vi ønsker at gøre København billigere for alle københavnere.

Derfor vil vi også arbejde for lavere parkeringspriser.

Og hvis økonomien giver mulighed for det, skal vi se på lavere personskat, lavere grundskyld og lavere dækningsafgifter. Vi vil også se på affaldstaksterne.

De seneste år har inflationen og de stigende fødevarerpriser også ramt kommunens køkkener.

Det er ikke ligegyldigt, hvad der bliver serveret.

Derfor ønsker vi at sikre, at de offentlige køkkener har økonomi nok til at lave den mad, som børn og beboere efterspørger – uden at egenbetalingen samtidig løber fra dem. Hvis der er særlige madønsker på byens plejehjem, må det godt koste, og vi konservative er villige til at finde penge til, at byens ældre får den mad, som de har lyst til.

Og på socialområdet skal vi være ærlige om den økonomiske virkelighed.

Priserne stiger. Efterspørgslen stiger. Og det må ikke ende med, at de mest udsatte borgere betaler prisen.

Det er meget vigtigt for os konservative, at der er flere herbergspladser, så ingen tvinges til at overnatte på gaden pga social eller økonomisk nød. Dem har vi en forpligtelse til at hjælpe.

København er også mere end trafik, skoler og budgettal.

Vi er en kulturby.

Derfor vil vi sikre, at LGBT+-historien bliver bevaret for fremtiden.

Vi vil styrke Åben Skole, så børn i København får mulighed for at møde hele Rigsfællesskabet.

Det kan være gennem besøg i Det Grønlandske Hus eller Det Færøske Hus.

Det kan være gennem gæstelærere fra Grønland og Færøerne.

Og det kan være gennem tilbud som Din Tro – Min Tro, som giver børn mulighed for at møde hinanden på tværs af religion og forebygge religiøse konflikter.

Vi vil også styrke musiklivet.

For København skal ikke bare have børn, der kan læse og regne.

Vi skal også give plads til talent, kreativitet og musik.

Derfor ønsker vi bedre musiktilbud til byens børn – blandt andet muligheden for, at børn allerede fra børnehaveklassen kan optages på Sankt Annæ.

Sankt Annæ er en rugekasse for musikalske talenter.

Og nogle af de børn, der begynder deres musikalske rejse dér, ender med at blive kendt langt uden for København og Danmarks grænser.

Det skal København være stolt af.

Til sidst er der noget mindre synligt, men mindst lige så vigtigt:

Vi har et vedligeholdelsesefterslæb.

Og i gode økonomiske tider er det vores ansvar at få det indhentet.

Og hvis vi ikke passer ordentligt på byen nu, sender vi regningen videre til kommende generationer.

Det vil vi ikke.

Vi skal bruge de gode tider til at passe på København.

Så når vi går ind i årets budgetforhandlinger, går vi ikke ind med et ønske om bare at flytte rundt på nogle tal i et regneark.

Vi går ind med en ambition for byen.

En ambition om, at København skal fungere bedre i hverdagen.

Vi kommer engagerede og konstruktive.

At det skal være muligt at parkere.

At det skal være billigere at parkere.

At byen skal hænge bedre sammen med metro.

At børn skal have bedre daginstitutioner og skoler.

At børnefamilier skal have mere luft i økonomien.

At vores udsatte borgere ikke skal betale prisen for stigende udgifter.

At vi skal passe på vores kultur og vores historie.

Og at vi skal vedligeholde den by, vi har fået ansvaret for.

For København skal ikke bare være en fantastisk by at besøge.

København skal være en fantastisk by at leve sit liv i.

Det er det, vi konservative tager med til forhandlingsbordet.

Vi kommer konstruktivt.

Vi kommer engageret.

Og vi kommer med ambitioner på Københavns vegne.

For vores mål er enkelt:

København skal fungere i hverdagen.

Det skal være lettere at være københavnere.

Og det skal være billigere at være københavnere.

Tak for ordet.